

KAROL TRNÍK

1946–1990

KAROL TRNÍK

19.7.1946 - 16.7.1990

Koncom roka 1966 sa náhodne stretlo pár správnych ľudí, na správnom mieste. Miestom boli kúpele Janské Lázně a k tým správnym ľuďom patrili aj **Karol Trník** z Trenčianskych Teplíc. Pri jednom spoločenskom stretnutí niekto navrhol, aby sme si, ešte vo vtedajšom Československu, založili vlastný združenie myopatov. Realizáciou, možno tak trochu aj z recesie, bol hneď na mieste poverený Kiki (to bolo kúpeľne meno nášho Karola). Keď sa Karol vrátil domov a pookrúžil po vyčerpávajúcich procedúrach, oprášil svoj adresár známych myopatov, s ktorými sa ako pravidelný hosť Janských Lázní stretával a napísal im listy, že sa ide zakladať klub myopatov, či by mu pritom nepomohli. Jeden takýto list smeroval aj do Prievidze. Spolupráce s Karolom som sa nezľakol; len tak na okraj, naše spoločné „funkcionárčenie“ trvalo až do Karolovho nečakaného odchodu do neba v roku 1990.

Skrátka, **Karol** našiel pár odvážlivcov ako Lydka Lazoríková, Jirka Trojek, Janko Lešták, Jirka Kuthejl, Jirka Ulman, moja maličkosť atď., ktorí sa odhodlali pomáhať mu v počiatočnom budovaní vlastnej organizácie. Vtedy sme všetci boli mladí, plní elánu, mali sme vzory v myopatoch zo západných krajín, ba až z ďalekej Ameriky, kde podobné organizácie založili už dávnejšie... V jednoliatom východnom bloku (okrem Juhoslávie) podobné organizácie dovtedy nejestvovali. My sme si predstavovali, že založenie klubu nebude ťažké. Ani nebolo, ešte v roku 1967 sa nás nazbieralo viac ako päťdesiat. Horšie to už bolo s našim oficiálnym uznaním, ktoré sa nám podarilo až na druhýkrát. Prvý pokus nevyšiel, pretože činovníci Sekcie telesne postihnutých Zväzu československých invalidov nemali pre naše spoločenské zámery pochopenie.

V roku 1976 sa Zväz čs. invalidov sfederalizoval. Následne vznikli v rámci Československa dve samostatné organizácie invalidov, jedna v Čechách, druhá na Slovensku. Obe boli zastrešené Federálnym výborom ZČSI, ktorý jediný bol oprávnený udržiavať zahraničné styky. Aj naše organizácie MD sa rozdelili na českú a slovenskú s tým, že pri FV ZČSI sa utvorila komisia, v ktorej boli zastúpení myopati z oboch organizácií MD. Predsedom tejto koordinačnej komisie od jej vzniku po jej koniec v roku 1990 bol **Karol Trník**. Od začiatku OMD sme boli dostatočne informovaní (viac neoficiálne ako oficiálne) o Európskej asociácii organizácií MD, dokonca ešte v bývalom režime sme sa snažili stať sa jej riadnym členom. Naša žiadosť nebola vybavená kladne. Napriek tomu sa Karol dvakrát mohol zúčastniť na jej výročnej konferencii a priniesť čerstvé informácie a poznatky o živote myopatov v kapitalistickom svete i informovať o živote myopatov v socialistickom Československu.

Začiatkom roku 1990 sme rozprúdili internú diskusiu o tom, či sa osamostatniť alebo zostať pod krídlami osamostatneného, Slovenského zväzu telesne postihnutých. Rozhodovanie nebolo jednoduché, vôbec už nie jednomyselné, hoci nový zákon o politických stranách a občianskych združeniach, ktorý prijal demokratizujúci sa parlament, nás k tomuto samostatnému kroku priam

nabádal. Keď nás nečakane opustil Karol, museli sme sa najskôr postarať o to, aby sme našu organizáciu udržali pri živote.

Jozef Kráľ

Pokiaľ ide o zážitky s Karolom, myslím, že je na mieste povedať, že on bol vždy duša rodiny a presne vedel, čo kto z nás práve cíti, po čom túži a čo potrebuje. Je to už dávno, čo nás opustil, ale chýbať nám bude vždy. Ja na neho myslím veľmi, veľmi často.

Mgr.Art. Peter Trník, synovec

Pri začiatku terajšieho OMD stáli predovšetkým Karolko Trník, Jožko Kráľ, Jirka Ulman, Jirka Trojek, Jirka Kotheil, Janko Lešťák...už si ani neviem spomenúť na všetky mená...bol tam aj Pepík Čada, on bol veľmi šikovný a vzdelaný, už v tom čase študoval v Anglicku a mal veľa informácií o živote dystrofikov v zahraničí, tak isto aj pán Posker s manželkou. Zo začiatku sme komunikovali viac písomne, ak bola príležitosť, aj sme sa stretávali, napríklad počas spoločných rekreácií sme si spravili schôdzu...Začali sme vydávať časopis, volal sa MY MD, písali sme ho na stroji a cyklostylovali...rozposielali...tvorili sme ho na „kolene“, hľadali sme rôzne články, ktoré by sme tam uverejnili a ktoré by mohli čitateľov zaujať, aj odborné, aj zábavné, písali sme tam aj svoje príbehy zo života...Veľmi dobré a krásne. Mám ich všetkých v srdci do dnešného dňa.

Napríklad Karol Trník bol výborný kamarát, bol mi celoživotným priateľom, vedel ma rozosmiať ale aj podporiť. Vždy mi hovoril: „Lydka, ty keď niečo napíšeš, to sedí.“ Mali sme medzi sebou silné vzťahy, založené predovšetkým na priateľstve.

Jožko Kráľ a Karol Trník boli takí „lídri“, povedané dnešným moderným slovníkom, ale predovšetkým to boli mimoriadne dobrí a kvalitní ľudia. Z dôvodu postihnutia sa nemohli presadiť v pracovnej oblasti a tak všetky svoje danosti a talenty obetovali a venovali na pomoc ľuďom so svalovou dystrofiou, žili a robili všetko pre to, aby našim členom uľahčili dôsledky ochorenia.

...Karol Trník bol veľmi obetavý, žil pre druhých, bol to vzácny človek.

Lydka Lazoríková

Najviac si spomínam na Karola Trníka a Jožka Kráľa, ktorí boli hlavnými aktérmi organizácie dlhé roky. Karol Trník bol charizmatický človek a neúnavný bojovník za naše práva, človek, ktorý bol úplne imobilný, ale dokázal sršať optimizmom a veselosťou a najmä pracovitosťou.

Ľudmila Gričová

Verím, že Karol by v tejto dobe už sedel niekde v parlamente a snažil sa pre nás urobiť maximum. Takého človeka som už nestretla. Jeho deficit je cítiť na každom kroku doteraz.

Eva Müllerová

Zakladateľom bo Karolko Trník z Trenčianskych Teplíc, skvelý človek, priateľ, ktorý neskôr oslovil aj našu rodinu, keďže sme boli traja súrodenci dystrofici. Veľmi veľa nám vo všetkom pomáhal, poradil, a tým uľahčoval život. Najskôr sa priatelil so starším bratom, potom nám bol blízkym aj celej rodine. Asi v roku 1974 mi navrhol, aby som po Lydke Lazoríkovej robila tajomníčku organizácie, ktorá už perfektne fungovala. Bola som neskúsená, vyplašená, robila som zápisnice, prijímala nových členov, starala sa o jubileá členov, ktorým som posielala knihy a robila, čo bolo treba. Hnacím motorom boli vtedy Karol Trník a aj Jožko Kráľ, ktorý sa príkladne staral nielen o financie.

Anna Mitašíková

Karol Trník bol na čele Klubu myopatov v rámci celoslovenského zväzu invalidov, predchodcu dnešnej Organizácie muskulárnych dystrofikov v SR od roku 1967 až do svojho úmrtia v roku 1990.

Organizácia muskulárnych dystrofikov v SR sa z úcty voči zásluhám Karola Trníka rozhodlo svoj šachový turnaj Majstrovský prebor OMD v SR hrať aj o Putovný pohár Karola Trníka